

L'ESPURNA

diari de la tarda

Segona Època. Any II. Núm. 41

Girona, dijous, 2 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDÀ

Escolteu cada vespre
a les 22 h. des dels mi-
cròfons de Ràdio Giro-
na, les emissions del
diari parlat L'ESPURNA
del P.O.U.M.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Govern fort, no - Govern obrer, sí

GUIO ANY NOU

Any nou, vida nova... Tots havem buscitat el fons d'aquestes paraules i pocs, segurament, l'hauran interpretat. Vida nova...? Quin canvi esdevenia en la vida del desgraciat obrer que escoltava, any darrera any, les angoixoses súpliques dels infants llurs, demanant-li pa i exigint-li escola. Ni la vida privada ni la vida collectiva experimentava cap alteració, per l'arribada d'any nou. Seguia imposant-se la doctrina de la sumisió que aplacava la noble rebellia contra la tirania opresora que ens ofegava mica a mica. Continuaven imperant els resorts del capitalisme: el cacic i el capellà, en els pobles; arreu la ignorància, la superstició, el delicte... El proletari no es desplaçava de la ruta tradicional, d'indignitats, d'ultratges, de misèria. El privilegiat, igualment, es mantenía en la seva.

La vida no canvia pas pel fet insòlit d'haver finit un límit del temps. No. La vida canvia cas de produir-se una subversió total, absoluta, dels estímuls de la vida passada.

És precis conquerir el dret a la vida nova.

Si volem riure dignament, com correspon a la nostra condició humana; si volem rehabilitar-nos d'un passat d'ignominies; si volem forjar la societat del perevidre, s'imposa un sacrifici previ: Conquerir-la al preu de la pròpia existència.

Avui ens permetem penetrar els secrets del futur i profetitzar per a nosaltres, un canvi de vida. Distingim ja les perspectives lluminoses de la igualtat social i del benestar proletari. Els caràcters de la nova vida van modulant-se en un sentit del tot favorable per a la classe màrtir.

Tots lluitem al servei de l'ideal per conquerir una vida rica i plena. Ningú no ha regatejat esforços ni sacrificis. Tenim ja dret a gaudir-la!

I per primera volta a la Història, es complirà el tradicional adagi, per tal com l'any que comença serà l'any del triomf definitiu de la Llibertat i la Justícia.

Un dels objectius capitals del nostre Partit fou, durant el bienni republicano-socialista, el de convèncer a les masses treballadores que la petita burgesia era incapàc de realitzar la Revolució Democràtica.

Mesos i mesos, el Bloc Obrer i Camperol lluità contra l'eufòria popular que s'entossudia a veure en les solucions esquerranes, la clau de tots els seus problemes.

La demagògia desplegada enlluernà la classe proletària, inspirant-li una fe i una confiança que els seus promotores no mereixien.

Prou, recordàrem nosaltres que la nostra primera República fou víctima de la impotència dels Fígures, Pi i Margall, Salmeron i altres personatges de la petita burgesia, intransigent davant la classe treballadora i claudicant enfront la plutocràcia i el militarisme. La confiança immerescuda, però continuava.

Els venerables patriarques republicans tan gelosos de llur democràcia vuitcentista quan podien encarar-la contra la massa productora, no sentiren, però, ni una sola esgarriada en rendir-la vergonyosament a mans del general Pavia.

Els polítics del bienni, els homes de carn i ossos que mongonejaven els nostres destins, no eren, ben cert, els mateixos que capitulaven l'any 74; però, si, n'era idèntica la política practicada, les consignes llançades, la classe d'on procedien i els interessos que defensaven.

Ahir, com avui, la petita burgesia desembocava al desastre, i la Revolució democràtica restava una vegada més sense fer-la.

Ha estat suficient l'empenta de les masses treballadores armades per arrancar de la burgesia no ja les concessions mínimes de la Revolució democràtica, sinó, àdhuc els punts necessaris de la gran Revolució Socialista.

Els assaigs petit-burgesos ens han resultat massa carissims per què hom pugui caure en la tentació de repetir-los.

Demanar un Govern fort és, indirectament, frenar la Revolució i fer el joc a la petita burgesia. No oblidem que fou la tècnica vacil·lant i esporuguida de la petita burgesia qui ens portà a la reculada fatal dels anys tristes de la Restauració, que fou a causa de la seva conducta saturada de veborisme intrascendent que la reacció ens guanyava la batalla del novembre del 33 i que ningú més que la petita burgesia, eix i ànima d'aquest espantall que s'anomena Front Popular, és el culpable capital de la insurrecció feixista.

Una sola pregunta:

Si la petita burgesia, per incapacitat i per níciesa, no realitzà la Revolució democràtica, per què determinades organitzacions de tipus classista fan mans i mànigues per endosar-li un rol fonamental en la nostra Revolució Socialista?

Sols un Govern proletari, nascut de l'atèntica Assemblea d'obrers, camperols i combatents, pot impulsar l'emancipació proletària fins les darreres consequències.

LA FESTA DE CAP D'ANY

A mi posím un bistec de 15 cèntims. Sobre tot, que no faci més

ESPURNES 1937

Salut, 1937. Incògnita de l'esdevenir. Temps que no espera, què portarà als pàries de la terra? El demà ignorant, què oferirà als productors? Tres-cents seixanta-cinc dies de 1937, què seréu?

Hem deixat el 1936. La seva primera meitat fou un recobrament de la consciència collectiva del nostre poble. Una llum que cada dia era més clara, més radiant. Uns comicis felics. Uns comicis mal aprofitats. Uns símptomes evidentíssims de tempesta. Tempesta que es produeix amb màxima violència. Un proletariat ardit, gegant. Un proletariat que fa ofrena de vides i més vides, però que venc i vencerà per damunt de tot.

Camps daurats de Castella, Andalusia..., que el feixisme criminal redueix a cendra. Sol, sol que pessiga, que taladra, que colra i endureix la pell dels nobles defensors de la Llibertat. L'atmòsfera asfixiant, trencada pels trepidar de les metralladores i pels disparis dels morters que resonen a la llunyania.

1936. Renaixença. Vacillació. Tragedia. Dolor, llàgrimes. Sang. Ibèria assolellada, tacada de sang, de molta sang, per culpa d'uns mainascuts, d'uns malvats.

Herència amarga del 36. Un interrogant pel 37. Un interrogant la resposta al qual cada dia agafa contorns més precisos. Confirmació de la potència fantàstica del proletariat, que aferma les conquestes justíssimes. La fera que no vol morir, a pesar de les ferides mortals que patix.

Boira, fred, pluja. Siluetes borroses en l'espai, i preguntes neguitoses a un any que comença. La bola de la jugada a l'aire. Uns treballadors que saben jugar. Uns combatents que adquireixen proporcions llegendàries.

1936. Dignitat. Heroisme.

1937. Victòria? Sí. Victòria al front. Revolució victoriosa a la retaguardia. Amb dignitat també. Amb la dignitat dels defensors de les coses noves.

1936. Et despedim purant moltes coses; però remercian-te l'avinentesa que ens has proporcionat de fer menjar la pols de la derrota, al feixisme.

1937. Et saludem amb el punt clos i la pensa ben alta. L'esperit sa-dollat d'un desig irreductible de vèncer. — PUIGCÚVOL.

El "cabecilla" Franco fa declaracions

Reconeix que ells no hi entencen res en estratègia, tatica
oportunitat militar

Lisboa.—El Diario de Noticias publica un sucós interviú d'un redactor seu amb l'exgeneral Franco, cap dels rebels espanyols. En aquest interviú, el cap feixista fa confessions molt bones, què vénen a demostrar fins a quin punt els actes dels rebels estan dirigits només que per la desorientació.

En efecte, Franco comença les seves declaracions amb unes bravates pintoresques:

«Madrid—diu—és una ciutat oberta, i com que les posicions de defensa situades a l'exterior ja les hem preses, militarment la ciutat ja és presa, també.

«De totes maneres—no s'amaga de dir—, cometèrem un error de tática, i l'hem de reconèixer: fou la presa de Toledo, la qual ens obligà a desplaçar les forces que teníem davant Madrid. Entre la presa de Toledo i després l'avanc cap a Madrid, passà un mes, que els governamentals aprofitaren per a preparar la resistència de la capital, amb reforços d'homes i materials, vinguts de llevant.»

Reconeix, per tant, que l'estratègia, la

tàctica, la prudència i l'oportunitat militars estan de la banda dels governamentals, i que això és precisament el que està fent fracassar l'empresa feixista.

Una altra de les declaracions significatives que ha fet Franco en aquest interviú és que «Rússia ha estat el país que ha posat menys homes, menys material i menys diners en aquesta guerra», i a preguntes del periodista que li demana que li digui, almenys, quelcom d'aquest suposat ajut de Rússia als governamentals, per petit que sigui, Franco ha desviat la conversa i ha cercat un altre tema.

El redactor del «Diario de Noticias» ha preguntat a Franco quina era la seva posició davant de la no intervenció, i el cap feixista no s'ha vist en cor de formular un criteri concret, i ha despistat, pronunciant-se contra els països «que a Europa tracten encara de salvar les velles fòrmules de la democràcia i del liberalisme», i acaba diant que la millor forma de Govern perquè els pobles siguin feliços, és la corporativa, a l'estil dels règims de què «disfrutén» Itàlia, Alemanya i Portugal.

NOTICIARI

Ahir fou conduït a la darrera estada el cos del company Pujol. El ferestre fou cobert amb la bandera de la U. G. T. i una cinta roja del Sindicat de Dibujants Professionals. En el seguici hi figuraven corones i pensaments portades per companys i companyes dels sindicats del P. O. U. M. El dol el presidí la família, la junta de la Secció de Pintors, junta dels Dibujants Professionals i el comitè de l'Edificació.

Uns quants centenars d'obrers rendiren el darrer tribut accompanyant la comitiva fins al cementiri. El camarada Gayola en nom de tots dedicà unes sentides paraules a la memòria del que fou primer president de la Federació de Sindicats. Prometé ademés no deixar abandonats als tres fillets, vídua i mare.

Del camarada Pujol en quedà sempre el record d'un bon ciutadà, bo neompany i excellent proletari.

ATLETISME — BASQUET - BALL

El festival atlètic organitzat per les Conselleries de Cultura i de Propaganda del nostre Consell Municipal, en la Setmana de l'Infant, tindrà lloc definitivament el proper dia 3 de gener, a les 11 del matí a l'Estadi Municipal de Vista Alegre.

El programa es desarrollarà baix l'ordre següent:

100 metres llisos, Llençament del Disc, 1.500 metres llisos, 4x100 metres rellevaments, Salt d'alçària, Partit de Basquet-Ball, Llançament del Javalot, 100 metres llisos, Llançament del martell, Salt amb Pèrtiga, Relleus Olímpics (800x400x200x100).

Els equips d'atletes estaran formats així: Equip Blau: Canals, Gil, Llauger, Plaças, Ensesa, Geli, Amat, Roquet, Duran, Callicó, Bartra, Roquet II i Vives.

Equip Vermell: Bartrina, Giralt, Mas, Bonet, Tremps, Casadevall, Salvador, Soms, Sais, Bassols, Bosch i Font II.

Equips de Basquet-Ball:

Grup Excursionista i Esportiu Gironí: Garriga I, Garriga II, Pagans, Casals I i Casals II.

Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya: Emedes, Quintana, Gelats, Poch i Busquets.

En el camp s'instalarà un micròfon i altaveus de on es donarà als nens assistents, tots els detalls de lo que es vagi fent, de manera adequad a la seva comprensió. El dissabte, es donarà nota dels atletes que prendran part en cada prova.

No es dubta del gran èxit que s'aconseguirà.

Secció de pintors del Comitè Central de control de la construcció U.G.T. - C.N.T.

Volgut fer un inventari de tots els materials de pintura que hi ha en la nostra ciutat, aquesta Secció de pintors prega a tots els industrials d'aquest ram de la nostra ciutat, als quals els hi ha estat lliurat un formulari, es serveixen omplenar-lo i lliurar-lo com més aviat millor a les nostres oficines, carrer Albareda, 13, primer.

La Secció de pintors del Comitè Central de control de la construcció U.G.T.-C.N.T.

CONSELL MUNICIPAL DE PROVEIMENTS

Aquesta Conselleria fa avinent a tots els Hortaress i treballadors que treballen terra de Girona, que dimecres vinent els serà facilitada lliur de patates.

Tots els que en necessitin deuren portar una demanda signada per l'interessat amb els quilos que desitgin sembrar per tot el dilluns dia 4 a aquesta Conselleria de Proveiments.

Girona 2 de gener del 1936.

Socors Roig del POUM

Llista de donatius en metàl·lic. — Suma anterior, 150'75 pesetas.

De la Comandància de la Guàrdia Nacional Republicana, 300 pessetes; Carles Caño, 17; X. X., 8; Josep Peix, 5; Joan Batlle, 2; Carme Pujol, 5; Francesc Bigas, 5; Josep Bosch, 5; Enric Estanyol, 5; Joana Burcà, 5; Sindicat Art Fabril (U.G.T.), 25; Martí Rotllant, 10; Un simpatitzant, 5; Un simpatitzant, 5; Un simpatitzant, 2; Rosa Carandell, 25; Federic Cano, 5; Antolin Llauradó, 5; Larme Gibert, 5; Pepita Gimeno, 5; Maria Ruiz, 7; T. D., 100; Recaptat del dia 26 de desembre, 224'65; Comitè local del P.O.U.M., 214'50 M. Fernandez, 3; Francesca Callol, 5; Maria Serra, 1'25; F. Montalban, 2; C. Ferrer, 5; Rosa Estebe, 2; Caserna Lenin, 50.

Sumen fins a la data. 1.314'15

S'admeten donatius en les oficines del P.O.U.M. situades en la Caserna Lenin d'aquesta ciutat.

Llista de mercederies per a portar al front.

3 forces d'all; paper i sobres per a dos mil 500 cartes; 10 caps de paper de fumar; 4 caixes de mandarines; una ampolla d'estomacal; 100 paquets de cigarrets; 100 paquetilles; diversos paquets de puros; una caixa de conyac; 3 butifarres catala-

nes; 3 fuets; 2 botelles de xampany; un paquet de turrons; una ampolla de xerés; un paquet de cafè; 11 jocs de seta blancs; 4 formatges de bola; un pernil; 6 llaunes de musclos; 1 llauna de salmon; 12 kilos de butifarre catalana; 12 kilos de fiambre; 20 kilos de cafè; 10 llaunes de prèsssec; 10 llaunes de tunyina; 15 pots de mermelada; 7 pots d'olives rellenes; 1 caixa de sidra; 6 llaunes de mermelada; 4 llaunes de raïms; 1 caixa de figues; 1 ampolla de conyac; 1 ampolla de moscatell; 2 fuets; 1 ampolla de xerés; 2 lliures de turrons; 3 caixes turrons de diverses qualitats; 2 llaunes de prèsssec; 2 lliures de turrons; 119 gerseys; 43 parells de mitxons; 13 calçots; 14 camisetes; 2 ampollas de xerés; 1 lliura de turrons; un parell de pollastres; un abric; un impermeable; 32 colomins; 20 litres de vi ranci; i 15 empolles de vi embotellat.

Llista de donatiu en matèries

Anton Peiró, un paquet de cafè; Mercè Sitges, turrons i una botella de xerés; la companyia de Narcís Pibernat, 2 botelles de xampany; Angel Garriga i companya, 3 catalanes i tres fuets; Pere Escapa i la seva companyia, una empolla conyac i un altre de moscatell; Pere Boades i companya, 2 fuets, 2 lliures turrons, una empolla xerés; Narcís Pibernat, 2 llaunes prèsssec; Pepita Pons, un paquet turrons; Pepita Peiró, una lliure turrons; Tocineria Serra, 12 kilos de fiambre; Casa Guich Carol, 6 parells de mitxons; Joan Recasens, 3 empolles de licor; Catalina Blanco, una lliure de turrons; Mercè Padró, un parell de pollastres.

NOTA DE L'ALCALDIA

En ús de les facultats que em confereix l'article 61 del Reglament de 4 de Maig del 1917 per a l'execució de la vigent llei de Pesos i Mesures de 8 de Juliol del 1922, i d'acord amb la Circular inserida en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 365 de data 30 de Desembre, he resolt assenyalar els deu primers dies laborables del mes de Gener i a les hores de 9 a 12 i de 15 a 18 en les oficines establertes al carrer d'Eximenis, núm. 8, baixos, per a portar a cap en aquest terme municipal la comprovació i contrastació periòdica que deu legalitzar l'ús dels pesos, mesures i aparells mètric decimals empleats en els establiments, indústries de comerç, fàbriques, magatzems, molins, tabernes, farmàcies, estancs i de qualsevol altra mena, existents en el mateix, de particulars, de l'Estat, de la Generalitat i d'aquest Municipi.

Transcorreguts els esmentats dies, es passarà a realitzar el servei en els establiments dels que no hagin vingut a l'Oficina en els dies i hores assenyalades, deguent-se, en aquest cas, abonar dobles drets dels assignats en la tarifa, segons prevé l'article 75 del citat Reglament.

En barri del Pont Major, es farà el servei el dia 15 de Gener, a les hores de 9 a 11, en el lloc que designarà aquest Municipi.

Girona 31 de Desembre del 1936. Firmat, l'Enginyer Delegat, J. Ordóñez.

El que fa públic aquesta Alcaldia als efectes consegüents.

Girona 2 de Gener del 1936

L'Alcalde,
Expedit Duran

La Junta de la Secció de paletes i peons del Sindicat de l'Edificació U. G. T., assabenta a tots als seus afiliats que la reunió general ordinària de cada primer dissabte de mes, no es celebrarà fins nou avis.

CINEMA

Programes per avui i demà

Saló Durruti. — «Hombres sin nombre» per Fred M. Murray i Madye Evans; «Ases de la mala pata» per la parella còmica Laurel-Hardy i dibuixos.

Teatre Albéniz. — «El Potro indomable» per Ken Maynard; «Rose Marie» per J. Mc. Donald i Nelson Eddy i dibuixos.

Sala Bakunin. — «El secreto de una vida» per Brigitte Helm i Jean Murat; «Shanghai» per Loretta Young i Charles Boyer juntament amb Wainer Oland. Com a complement cinta de dibuixos.

AL COMPANY VINYAS

Company: Tingues present que et recordem com a bon amic, fa un quant dies fores víctima del feixisme, una bala perduda del feixisme assassinat és va anar a perdre's en el teu ferm cos.

Ara, no ets més que un cadàver un difunt, que s'ha deixat de la alegre vida. Però no t'oblidem, et recordarem, com al camarada del P. O. U. M. Didac Terradell, que el 19 de juliol fou també víctima innocent i també com a molts d'altres.

Companys, els tenim de venjar, donar la vida si és precis per ellis.

Us venjarem amb el puny enllaire i cridant: VISCA LA BANDERA ROJA!

JOSEP CLASCÀ

13 anys

TEATRE

Companyia de sarsuela d'Enric Torrijos. Avui, dissabte i a les 10 de la nit, «Solico en el mundo» «San Juan de Luz» i «La Corte de Faraon».

Diumenge, tarda, a les 5, «La Alegria de la Huerta» «Gigantes y Cabezudos» «El Santo de la Isidra» i per a la nit, a les 10, «El señor Joaquín» «Molinos de Viento» i «El pobre Valbuena».

Amb el Festival Atlètic de demà al matí a l'Estadi de Vista Alegre comencen els actes de Setmana Pro-Infància, organitzada per les Conselleries de Cultura i Propaganda del Consell Municipal d'aquesta ciutat.

Els nostres informes ens permeten assegurar que els diversos festivals en preparació assoliran una organització perfecta, i per tant, l'èxit i l'eficàcia dels mateixos resten des d'ara assegurats.

De com el Consell Municipal, i en nom d'ell les Conselleries de Cultura i Propaganda, s'ocupa del benestar i formació espiritual dels nens, futurs ciutadans de la nova societat que tots amb tant esforç estem forjant, on serà un bell exponent d'aquesta Setmana de l'Infant que comença demà sota els millors auspícies.

El taller de Jerònim Casals, de St. Gregori, ens ha lliurat 3 camises i 2 calçots per a destinar-los al Socors Roig del P. O. U. M.

Aquest matí els periodistes que fan informació a la Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona han visitat al Comissari ciutadà Jordi Frigola i el Delegat d'Ordre Públic Amadeu Oliva per a reiterar-los els seus serveis de premsa en l'any nou que comença.

Tant el ciutadà Jordi com el ciutadà Amadeu tenen una completa fe en la nostra victòria contra el feixisme i ens han fet falaguers auguris.

S'han acomiadat d'ells desitjant-los-hi un bon any nou i manifestant-los-hi que hem d'ajuntar tots els nostres esforços per assolir ben aviat la total llibertat del poble català i espanyol.

P. O. U. M. (Secretariat d'Organització)

Tots els afiliats a la Juventut Comunista Ibèrica deuen passar per aquest Secretariat per un assumpte del màxim interès.

El Secretari d'Organització

La Alegria de la Huerta

Demà a les 11 del matí tindrà lloc al Teatre Municipal una «matinée» dedicada als infants, refugiats a la nostra ciutat posant-se en escena la coneguda sarsuela «La Alegria de la Huerta».

Els infants de la nostra ciutat tindran l'entrada lliure, però, els seus acompanyants pagaran 50 céntims que aniran destinats a engroixir la subscripció oberta per Ràdio Girona a profit dels nens refugiats a les nostres comarques.

Que no hi manqui cap infant gironí ni cap infant refugiat.

Belchite segueix aguantant els nostres forts canoneigs

Quaranta mil vagistes en les indústries automobilístiques de Detroit

BARCELONA

Fort canoneig sobre Belchite

Barcelona (2 tarda). — El comunicat d'aquest matí de l'Honorble conseller de Defensa company Iglesias al president de Catalunya és el següent: "L'activitat en tots els frons ha quedat reduïda a dols d'artilleria en tots els sectors. La nostra artilleria ha atacat amb precisió les posicions i fortificacions dels feixistas.

Aquest matí hem efectuat un fort canoneig sobre Belchite, de gran eficàcia ja que s'ha vist clarament com els feixistas fugien desordenadament i abandonaven les seves posicions. Així mateix s'han fet abandonar els serveis d'unes peces d'artilleria feixista que ha cessat el seu foc davant la nostra activitat artillera.

Tarradelles de viatge

Barcelona. — Aquest matí en rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat se's ha manifestat que el conseller primer senyor Tarradelles havia sortit aquest matí en direcció a una localitat de les comarques catalanes on pensa arreglar alguns assumptes referents a la reordenació de les funcions públiques del nostre país. La seva estada serà d'alguns dies i va acompanyat d'alguns elements de Banca i Borsa i d'Economia que cooperaran amb ell.

Decrets aprovats

Barcelona. — El "Butlletí" de la Generalitat publica un decret aprovant el lliurament d'un milió dues centes mil pesetes per a destinar-les a la guàrdia nacional republicana per mitjà del seu comandant en cap, i un altre de 240.000 pesetes que aniran destinades a la Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Tarragona per a destinar-les a l'Assil de Vells i hospital de les comarques tarragonines.

No s'han canviat encara els permisos de circulació.

Barcelona. — El consell del Transport de Catalunya no ha canviat encara els permisos de circulació. Fa aquesta manifestació per tal de sortir al pas d'uns carnets vermellos que han estat posats en circulació per alguna delegació i demostrar que aquests queden sense validesa. Afegeix ademés que no s'ha de pagar cap quantitat per aquests permisos.

Madrid

Comunicat oficial de Guerra

Madrid. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra:

Front del Centre: Al sector de Guadalajara, les operacions projectades per l'alçament han estat complimentades eficaçment i s'han ocupat els pobles d'Albanque, Algorta i Mirabueno. Entre fugitius i presoners, s'han capturat a l'enemic vint-i-cinc homes. L'aviació republicana cooperà eficaçment i ataca les forces d'Infanteria i cavalleria feixista.

A Guadalajara i Lozoyuela, foc de metralladores i canó, sense conseqüències.

A Madrid, a les zero hores de la nit, s'inicià un duel d'artilleria que durà aproximadament una hora. La resta de la jornada d'avui ha transcorregut amb escassa activitat de metralladores i morters, i alguna major fuselleria, especialment a la tarda d'avui. L'aviació enemiga ha realitzat vols de reconeixement damunt el nostre front i casc de Madrid.

La nit d'ahir, es passaren als nostres reglones cinc soldats de l'exèrcit feixista, els quals, en llurs declaracions, posaren, una vegada més, de manifest l'estat moral de l'enemic.

Als altres fronts, sense novetat.

Comunicat oficial de Marina i Aire

València. — Comunicat del Ministeri de Marina i Aire:

Front de Terol: A les deu del matí la nostra aviació bombardejà les estacions del ferrocarril de Conca a Terol, així com també un grup de camions enemics que foren descoberts al quilòmetre quatre de la carretera de Sagunto. A les dues de la tarda es repetí la nostra incursió ofensiva, i foren bombardejats alguns edificis els quals constitueixen altres tantes posicions estratègiques a Terol.

Sector centre: A dos quarts de nou del matí, les posicions enemicques del front de Guadalajara foren metrallades per nou dels nostres aparells en vol rasant. Dues hores després es repetí el servei en forma igual i amb semblant intensitat.

Zona del Sud: A dos quarts de cinc de la tarda, els nostres aparells llançaren sobre les posicions enemicques, situades a dos quilòmetres al nord de Lopera, quatre bombes de cent quilos i dues de cinquanta. També foren bombardejades les posicions artilleres i l'estació de Villar del Rio, on foren destruïts alguns pavellons.

Astúries: L'aviació enemiga que intentà diverses incursions ha estat rebutjada per les nostres esquadretes de caça, que feren fugir l'enemic.

Activitat a la Ciutat Universitària

A la zona de la Ciutat Universitària, l'enemic, darrerament, ha mostrat alguna activitat, que en lloc d'iniciar-la d'una manera violenta, com en altres ocasions, ho féu de forma paulatina, fins que el foc cobrí tot el sector amb els seus trets. No intervingué únicament, ja mitjançat el combat, la fuselleria i les metralladores, com en altres ocasions, sinó que, a poc a poc, anaren els atacants posant en joc diversos elements de guerra, i així als dispars de fusell i metralladora, seguiren els de morter, després els de canó i finalment les bombes de mà, en proporció considerable per un bândol i altre.

Encara que la tenacitat dels atacants hi hagué moments que fou veritablement intensa, les nostres milícies aconseguiren rebutjar-lo sense sortir de llurs posicions, i feren recular a les de procedència, l'enemic. El resultat de l'operació, quant a millors de posicions es refereix, per part dels rebels, fou-nul, i nosaltres tinguérem esasses pèrdues.

Després d'aquest atac ha renascut la tranquil·litat en aquest sector, i les notícies que de la resta es reben solament acusen alguns disparcs de fusell i d'altres, solts, de canó.

L'estació de Terol bombardejada

Madrid (4 tarda). — Notícies d'aquest matí facilitades per la Junta de Defensa diuen que al nord de Guadalajara han continuat l'avancè prenent-se a l'enemic 3 nous pobles. L'aviació lleial ha continuat aquest matí la seva activitat bombardejant l'estació de Terol i els edificis dels afores de Terol que constituïen altres tantes posicions feixistes, destruint-les.

L'estació de Villa del Rio bombardejada

Madrid (4 tarda). — Al sud l'aviació lleial ha bombardejat amb eficàcia nota-

ble l'estació del ferrocarril de Villa del Rio efectuant nombroses destruccions en el material.

A la Moncloa i a Ciutat Universitària són rebutjats nous atacs dels rebels.

Madrid. — Per dues vegades ha intentat l'enemic crebrar les nostres línies de defensa de Madrid. A gairebé tots els sectors de lluita s'ha registrat major activitat que en els dies anteriors. No obstant, els intents de l'enemic no han tingut conseqüències. Les nostres línies romanen intactes i inalterables.

L'artilleria enemiga es dedicà a descarregar metralla sobre la reraguarda. L'intent d'atac de l'enemic al front de la Moncloa adquirí bastant intensitat. Fou acompanyada de tota classe d'elements de combat i durà dues hores. S'arribà, àdhuc, a utilitzar tancs. Els nostres combattents provaren, una vegada més, el seu braó i heroisme. Els tancs no aconseguiren ni tan sols apropar-se a les nostres trinxeres. Foren batuts amb eficàcia. Els rebels es repligaren amb desordre i sofriren baixes considerables. Després d'aquesta acció, la calma fou completa en aquest sector.

Per la part posterior de la Ciutat Universitària, també intentà l'enemic, respondent sens dubte a un pla de conjunt, aproximar-se a les nostres posicions. La reacció dels lleials fou tan enèrgica, que algunes de les trinxeres enemicques de primera línia, quedaren materialment destruïdes. Passada la mitja nit, l'enemic, a pesar d'haver-se repligat i haver romanguet en silenci llarga estona, intentà reconstruir les seves trinxeres però no ho pogué aconseguir per la intervenció enèrgica dels nostres combatents, que els hostilitzaren amb foc de fusell i metralladores.

S'han passat a les nostres files dos soldats del regiment de Girona. Un altre que intentà imitar-los fou assassinat per l'esquena pels faciosos.

Als altres sectors del front no s'ha registrat cap operació.

Regna calma absoluta des de Pozuelo a Villanueva de la Cañada i el mateix ocorre als diferents sectors de la Serra.

Front de Bilbao

Més desercions del camp enemic

Bilbao. — (4 tarda) En els fronts del territori basc hi hagué tranquil·litat el dia primer d'any. En la majoria dels fronts la boira espessa no permet cap activitat bel·licista.

Avui s'han passat a las nostres files un caporal i un soldat del Regimiento d'Aragó, de guarnició de Saragossa. Han coincidit en llurs manifestacions amb altres fetes per altres evadits.

Efegeixen, solament, que la situació del veïnat de Saragossa és molt crítica, doncs se's te sotmesos a un règim de terror que repugna a tota consciència humana.

ESTRANGER

S'han acabat les sessions de la Cambra

París (4 tarda). — La sessió de la Cambra començada el dia 30 de desembre passat s'ha représ aquest migdia a la 1'30 i per dotzena vegada la sessió. Se sap que la discussió del pressupost acabà el 31 de desembre i fou aprobat per 467 vots contra 75 i el de referències fiscals per 361 contra 210 ja que el calendari de la sala senyalava encara el 31 de desembre.

Avui s'han tancat les sessions i la Cambra no farà la reobertura fins el dia 12 del corrent.

L'enterrament de Miquel de Unamuno

París (4 tarda). — Un telegrama rebut de Salamanca dóna compte de què avui s'ha celebrat l'enterrament de l'escriptor feixista Miquel d'Unamuno. A l'acte hi han assistit nombroses representacions d'elements feixistes i han presidit el dol els dos fills del finat.

Una vaga d'automobilistes a Detroit

Detroit (4 tarda). — Les indústries automobilístiques d'aquesta ciutat es troben paralitzades menys la de la casa Ford. En l'actualitat els vagistes són 40.000.

La III Internacional actua

Mèxic (4 tarda). — Els comunistes afiliats a la III Internacional han llançat un manifest dient que s'ha de combatre per tots els mitjans l'arribada del gran revolucionari Trotsky a Mèxic.

De font segura es sap que aquest arribarà el dia 12 del corrent i que viatja en un petit vaixell de transport.

La resposta a la demanda franco-britànica

Londres (4 tarda). — El diari "News Chronicle" el seu correspolencial a París diu que el dia 4 ó 5 s'espera la contestació alemanya a la demanda franco-britànica.

Notícies també del correspolencial d'Alemanya diuen que el Reich no ajuda als rebels espanyols sinó que combat el comunisme i afegeix que a Berlín es comenta que el govern republicà d'Espanya sigui regit pel govern de Moscou.

Subscripció en pro de les milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

pro-Hospital de Sang

Suma anterior.	124.149'01
Ràdio Girona, entrega del dia	
28 de desembre	244
Centre d'Unió Republicana de	
Pla de Ter	100
Sindicat professional de ferrers	
i constructors de carreutages	
i similars de les comarques	
de Girona	38
Sindicat de Telégrafos Girona	350
28 llista de Ràdio Girona	90'50
Félix Gubert, de Palamós	1.999'50
Suma.	126.971'01

Donatius per a Pro-Infància Obrera

Suma anterior.	11.345'95
26 llista de Ràdio Girona	756'10
27 " "	178'25
Centre d'Unió Republicana de	
Pla de Ter	50
28 llista de Ràdio Girona	497'90
Josep Mascort, Director Escola Normal, la seva gratificació del mes de desembre	39'50
Tomàs Sobreiras, Profesor Escola Normal	15
Dolors Vidal, idem	10
Ramon Carreras, idem	25
Julia Rodriguez, idem	25
24 llista de Ràdio Girona	558'60
25 llista de Ràdio Girona	347'40
Suma.	11.345'95

Por la Revolución Socialista

Las fuerzas democrático-burguesas y pseudo-socialistas han desatado una campaña desmoralizadora y contrarrevolucionaria que puede ser de fatales consecuencias.

Grupos incontrolables, comités irresponsables fueron las muletillas en las que caminaba el bulo y la mentira de los disconformes de la Revolución.

Cuando de afirmar se trata, importa tanto la solvencia del que habla como la verdad de la afirmación.

Personas y partidos que en los momentos de mayor peligro nadie sabía donde se encontraban surgen ahora con un afán desmesurado de censurar la obra realizada por la clase trabajadora.

Uno de los fundamentos del marxismo ha de ser la crítica serena de sus doctrinas. Pero no podemos admitir, porque sería suicida, que bajo el pretexto de esta crítica, se esconda la labor corrosiva del descrédito de nuestra propia obra. Fijándonos en quien la realiza descubriremos su intención.

Cuando las fuerzas del ejército plutocrático invadían las calles con el soplo helador de la muerte y destrozaba los resortes de su propio Estado, los obreros constituidos en Comités opusieron una fuerza eficaz que derrotó al fascismo. Fueron los Comités locales, los Comités de guerra, los Comités de obreros, campesinos y soldados, las únicas fuerzas vitales que el pueblo y la clase trabajadora crearon para sobrevivir a la ola fascista que lo envolvía todo.

Són por tanto dichas fuerzas y organismos los que tienen la confianza de los trabajadores. Sería suicida pretender suprimirlos o desvalorizar la importancia capital de los mismos.

Sobre estos órganos genuinamente revolucionarios se han de ir constituyendo los nuevos instrumentos de poder que a la clase trabajadora le urge crear para llevar la Revolución hasta sus últimas consecuencias. Atacarlos, labrar su descrédito, equivale a frenar la revolución y favorecer el fascismo.

Hombres y partidos que se dedican a tan nefasta labor deben ser señalados por la clase trabajadora para condenarlos al ostracismo revolucionario, ya que no supieron interpretar la grandeza de nuestra hora.

NERVIÓN

LA CANCIÓN DEL MAYORAL

de Serra i Paltré

Hem vist l'estrena de l'obra «La Canción del Mayoral» al nostre primer coliseu i, francament, ens ha agratit. La seva música estretament lligada amb el text, fan que en tot moment aquesta, s'aplaudeixi.

De Serra no havíem vist mai cap sarsuela. Està més bregat ell en qüestions socials, però adhuc i ésser la seva primera ens afirma la convicció de què en l'art còmic arribarà també a assolir el prestigi que ha aconseguit en el dramàtic.

L'obra en si guarda una realitat meravellosa en la vida dels pobles dominats pel feu. El clàssic senyoret que, amb els seus diners, creu poder guanyar el cor de

Per considerar-la de capital interés, reproduim l'editorial de «La Batalla» d'ahir

BALANCE DE UN AÑO

1936 ha confirmado la justezza de las posiciones políticas del P.O.U.M.

El año de 1936, que finalizó en el día de hoy, comenzó bajo buenos auspicios. ¿Se mascaba ya la importancia que para el proletariado español y para el proletariado internacional iba a tener? Según nuestras previsiones dialécticas, sí. No era posible fijar el curso, más o menos exacto, que iban a seguir los acontecimientos; pero repetidas veces habíamos dicho que íbamos hacia una lucha abierta, encarnizada, entre la revolución y la contrarrevolución, entre el socialismo y el fascismo.

Con el año de 1935 tocaba a su fin el bienio negro. La reacción entronizada en el Poder mediante las elecciones de noviembre de 1933, había tenido que hacer frente a la formidable embestida del proletariado en octubre de 1934. La clase trabajadora no pudo lograr, mediante su heroica gesta, una victoria inmediata, pero logró socavar las bases del Poder reaccionario, cortar su curso hacia una dictadura descarada y preparar la magnífica reacción proletaria, que tenía que conducir a la victoria del Frente Popular en las elecciones de febrero del año en curso.

En el transcurso de todos esos acontecimientos, nuestro Partido ha mantenido una posición clara, una línea consecuentemente marxista y revolucionaria. Frente al Poder reaccionario, al día siguiente de las elecciones de noviembre, preconizamos la organización inmediata de la Alianza Obrera. Como saben todos los trabajadores, tomamos una parte principalísima en la organización y en el desarrollo de las Alianzas Obreras de Cataluña, Valencia y Asturias. Después de octubre, hicimos todas las tentativas imaginables para darles nuevo vigor, para que continuaran dirigiendo la acción de la clase trabajadora contra Gil Robles-Lerroux. Nuestros esfuerzos y los de las camaradas de la Federación Sindicalista se estrellaron contra la posición adoptada por los jefes socialistas y los comunistas oficiales, que a la Alianza Obrera oponían el Frente Popular. Los republicanos, que habían salido pulverizados de las elecciones de noviembre del 33, recobraron su anterior prestigio, gracias a los socialistas y a los comunistas. En las elecciones de febrero se les dió una fuerza que estaban muy lejos de tener.

Nuestro Partido señaló todos estos errores durante la campaña electoral. Los republicanos —dijimos—, árbitros nuevamente de los destinos de la República, gobernarán mucho peor todavía que durante el primer bienio. Entonces nos llevaron al bienio negro; ahora, si el proletariado no lo evita, si el proletariado no se orienta por el camino de la unidad y la acción de clase, el Frente Popular, impotente para solucionar ninguno de los problemas planteados ante el país, nos llevará al fascismo.

Teníamos razón. Tenía razón nuestro Partido, a pesar de los gritos histéricos que contra nosotros lanzaban los comunistas oficiales. Sin la reacción viril de los trabajadores de Catalunya, de Madrid y de Valencia, el Gobierno del Frente Popular nos hubiera llevado derechamente al triunfo de la dictadura militar-fascista. Julio, después de octubre de 1934, no significa tan sólo el fracaso de los republicanos, el fracaso de la democracia burguesa, sino el fracaso del socialismo reformista y del oportunismo staliniano. Con su táctica, con sus desviaciones, con su falsa línea política, han estado a punto de convertir el año de 1936 en el año de la gran derrota del proletariado español y de la victoria del fascismo.

¿Han corregido sus errores? En manera alguna. Siguen la misma línea de antes. La línea del Frente Popular, de la capitulación ante las posiciones democrático-burguesas de los republicanos. Hoy, en plena guerra y en plena revolución, pretenden separar la guerra de la revolución. En lugar de dirigir los esfuerzos de las masas trabajadoras hacia su emancipación revolucionaria, hacia el socialismo, tratan, por el contrario, de frenar la revolución, en nombre de la archifracasada República democrática. Son consecuentes consigo mismos. Consecuentes en el oportunismo antirrevolucionario.

El P.O.U.M. ha estado en su puesto de combate en el transcurso de 1936, como lo había estado anteriormente, desde su fundación. Se ha acreditado, en el año que acaba, como la vanguardia revolucionaria. Será, en el año que comienza, el Partido de la revolución.

(De *La Batalla*)

totes les dones i assolir-ho tot hi és bellament plasmat.

Tot això desenrollat en un ambient de franca comicitat i sal andalussa, on s'hi barreja el clàssic català que va a concertar una «corrida» per les Fires de Figueres, i el jove que ha estat elegit matador amb les seves «situacions» veritablement còmiques fan que «La Canción del Mayoral» sigui seguida amb gran interès.

La música obra de Paltré també ens agrada i principalment el pas-doble del primer quadre, és on amb més encert s'hi dibuixa al talent d'aquest jove compositor.

S'encarregà de posar-la en escena la companyia Torrijos. Aquesta companyia compta amb alguns elements de cartell, que destacaren, però en conjunt, cada actor estava emmotllat en llur paper i el dialeg, meravellos en forma i colorit, causà bona impressió.

La nota més sobressortint és el treball de la parella còmica Blanca-Valor, que saben agradar al públic amb les seves situacions còmiques.

Durant un entreacte hem tingut el goig de felicitar al nostre company Josep Serra, autor del llibre de «La Canción del Mayoral». Estava content i orgullós de l'èxit de l'obra i més d'haver pogut estrenar a Girona la seva primera sarsuela. Ens ha fet l'efecte d'un treballador incansable ja que en un període ben curt de temps n'ha escrit algunes. D'aquestes ja en té concerades una amb en Borràs «El negre de la Riba» i una altra amb l'Antònia Herrero «La ley de los Gitanos».

Avancem als nostres lectors que ben aviat les veurem a Girona.

Ara, però, es vol dedicar intensament a la qüestió social, cosa que fins avui s'ha-

Rèplica a una campanya

El nostre estimat collega de Madrid, "El Combatiente Rojo", publica la següent rèplica a la campanya de difamació contra el nostre Partit:

"Hace días que parte de la Prensa, sobre todo "Mundo Obrero" y "Juventud" arremeten contra el P. O. U. M. Estos diarios sometidos a la política de Moscú, nos insultan con tal cinismo, que hasta a sus lectores obligados los repugna.

En todos los frentes donde han actuado nuestras milicias, éstas han demostrado su heroísmo. El dato más reciente es el comportamiento de una compañía del batallón "LENIN" en el sector de la Moncloa, que durante seis días y seis noches, de combate resistió al enemigo, tuvo 28 bajas y destruyó seis tanques.

Las fichas de nuestros militantes en la Dirección General de Seguridad acreditan nuestra honradez y nuestra antigüedad en el movimiento obrero.

Se nos llama agentes del fascismo y contrarrevolucionarios. Otros nos presentan como renorosos preocupados de cuestiones personales:

Aun no hemos insultado ni calumniado una sola vez. No empleamos nuestro tiempo en lanzar veneno con mala fe.

Hemos criticado y criticamos la política de la Tercera Internacional, tenemos derecho a opinar.

Reconocemos en todo lo mucho que vale la ayuda de la U.R.S.S., pero lamentamos que no haya llegado antes y exigimos para la clase trabajadora, la libertad de luchar por la Revolución Socialista.

Ante cualquier agresión contra la U.R.S.S. nos erigimos y ofrecemos como incondicionales defensores, pero creemos que la mejor manera de ayudar a la U.R.S.S. es hacer la Revolución a España.

No podemos estar conformes con el llamamiento a toda la juventud, inclusive a los católicos que ha hecho la J. S. U. ni con el ejército "nacional" ni con la República democrática.

Estamos convencidos de la lucha de clases, sabemos que la emancipación de los trabajadores, sólo pueden conseguirla los trabajadores mismos.

Tenemos la absoluta certeza de que la democracia burguesa ha sido la responsable de la insurrección militar fascista.

Repetimos que eso de ganar la guerra primero y hacer la Revolución después es falso, es querer que el proletariado se utilice sólo en el combate y al concluir la guerra se encuentre con la misma propiedad privada con mayor paro y más hambre.

Pedimos un Ejército Rojo de la revolución y advertimos que una economía Socialista es la única salida de la actual situación.

No nos dejaremos engañar jamás por la Sociedad de Naciones ni creemos en un sólo gobierno pequeño burgués, se llame como se llame. Estamos absolutamente convencidos de que la acción del proletariado internacional es más eficaz que toda la diplomacia y todos los tratados secretos. Creemos que el Proletariado en armas tiene derecho a imponer su dictadura de clase, para antes y mejor lograr la victoria sobre el fascismo criminal y realizar la Revolución Socialista, aspiración máxima de todo partido Marxista revolucionario y por lo tanto del P. O. U. M."

via vist obligat a deixar un xic de banda, degut als temps ominosos d'abans del 19 juliol que li privaren de posar en taules les seves grans creacions socials.

En resum. Aquesta estrena ha causat bona impressió en el públic gironí, amant de la bona música i d'arguments que facin sentir i riure alhora.

M.